

РЕШЕНИЕ

№ 6861

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7239** по описа за **2023** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Б. И. Д., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. И. Ю., срещу Решение № 4215 от 26.06.2023 г. постановено по дело № 9654/2022 г. по описа на АССГ, 18 състав, с което се отхвърля предявеният от касатора иск срещу Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" за заплащане на обезщетение за претърпени на 16.10.2022 г. неимуществени вреди общо в размер на 15 000 лв. Касаторът сочи, че решението е неправилно, необосновано и постановено в нарушение на материалния закон. Моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него, да постанови друго по същество, с което да уважи изцяло предявения иск.

В съдебно заседание Б. И. Д. се представлява от адв. Ю., който поддържа касационната жалба. Претендират се разноски.

Ответната страна по касационна жалба – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ редовно призована не се представлява в съдебното заседание. От пълномощника на ответника юрк. Д. М. е постъпило становище, с което моли жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен Съд С. град, X. касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК вр. чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество, е неоснователна.

С постановеното съдебно Решение № 4215 от 26.06.2023 г. по адм. дело № 9654/2022 г. по описа на Административен съд София - град, I отделение, 18 състав е отхвърлен иска на касатора срещу Главна дирекция „Охрана“ за заплащане на обезщетение за претърпени на 16.10.2022 г. неимуществени вреди общо в размер на 15 000 лв. Ищецът твърди, че същите са причинени вследствие на неправомерно отказано му свиждане на 16.10.2022г. от началника на затвора с неговата майка.

Решението е валидно, допустимо и правилно. На база на събраните по делото доказателства съдът е установил правнорелевантните факти в пълен обем и е стигнал до правилен извод, че не е налице незаконосъобразно действие или бездействие на затворническата администрация във връзка с твърденията на ищеца.

По делото е установено следното: По повод преместването на ищеца от ОЗ К. в Затвора [населено място] ищецът е поискал от началника на затвора [населено място] второ свиждане за м. октомври 2022г. с майка му да бъде проведено на дата, определена съобразно графика от старото място за изтърпяване на наказанието и различна от определената му с графика на новото място за изтърпяване на наказанието, без да посочи каквито и да било причини за това настояване. По молбата е постановен отказ. Ищецът е провел в рамките на месеца две свиждания с майка си съобразно определените графичите дати – на 02.10. в ОЗ К. и на 22.10.2023г. в затвора - С., като за втората дата през м. октомври е бил уведомен своевременно.

При горната фактическа обстановка, за да приеме исковата претенция за неоснователна и недоказана, съдът е приел, че не са налице материалноправните предпоставки на чл.285, ал.1 от ЗИНЗС. Прието е, че спазването на правилата, които

служителите на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ са длъжни да съблюдают, част от които са тези по чл. 73, ал. 2 от ППЗИННС, а именно, че свижданията се провеждат по график, утвърден от началника на затвора, не могат да се приемат за проява на жестоко, нечовешко или унижително отношение, както и за поставяне в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието. Не е налице и продължителна изолация без възможност за общуване, доколкото, макар и еднократно след три седмици, а след две, поради преместването му от ОЗ К. в Затвора [населено място], на ищеца е осигурено и реализирано правото на двукратно свиждане за месеца.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя правните изводи, направени в първоинстанционното производство, поради което не следва да бъдат повтаряни. Неоснователно е наведено в жалбата оплакване, че при постановяване на своето решение, съдът е допуснал нарушение на процесуалните правила. Съдът е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите доказателства, обосновал е изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на ищеца. Твърденията на ищеца са били доказани, но те не установяват каквото и да било незаконосъобразно действие или бездействие на затворническата администрация. Наведените оплаквания в касационната жалба в своята цялост са неоснователни.

По тези съображения, касационният състав намира, че не се установяват твърдените в жалбата нарушения на първоинстанционния съд, представляващи касационни основания за отмяна на решението по чл.209, т.3 от АПК, и жалбата следва да бъде отхвърлена, а постановено решение – оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН,
Административен съд – София-град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4215 от 26.06.2023 г., постановено по дело № 9654/2022 г. по описа на АССГ, 18 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.